

FARVÆL 2015

Nú fara vit at siga 2015 farvæl. Líta vit aftur á seinastu 12 mánaðirnar, kunnu vit staðfesta, at tað hendir nógv eftir einum ári – bæði í tí persónliga og í tí meira almenna. 2015 er einki undantak í so máta. Vit vita best hvør í okkara lagi, hvussu tað privata 2015 hevur verið, men í samfelagnum er nógv hent hetta árið.

Politiska landslagið er broytt munandi í ár. Løgtingsvalið í september hevði við sær eitt skifti í landsins leiðslu. Borgarligu flokkarnir, sum høvdu rátt fyri borgum, fingi ein lúsing frá veljarunum, og tey, sum hava sitið í andstøðu, fingið óføra gott úrslit. Tí var upplagt, at eitt reint skifti var gjørt í landsins leiðslu, hóast tað kanska ikki er so vanligt, at andstøðuflokkarnir finna saman í samgongu eftir eitt val. Men soleiðis var tað hesaferð. Javnaðarflokkurin, Tjóðveldi og Framsókn kastaðu saman og lovaðu týðandi broytingar í politikkinum. Sjálvsstýrisflokkurin, sum

bæði hevði verið í samgongu og andstøðu, var sitandi í andstøðu. Higartil hevur stevið í nýggju samgonguni ikki verið tað besta, og politiska arbeiðið hevur ikki verið so sannførandi, sum lagt var upp til. Men enn eru bert góðir hundrað dagar farnir av skeiðnum hjá samgonguni, og enn kann nógv náast og broytast.

Aftur í summar var stríðið um grindadrápið ovast á breddanum í fleiri mánaðir. Atgerðirnar hjá Sea Shepherd felagsskapinum vóru í ár harðari, enn tær áður hava verið, og fleiri ferðir kom til samanbrestir millum aktivistar og myndugleikar. Hetta setti dám á føroyska samfelagið í longri tíð, og eisini í útheiminum kom grindadrápið upp at venda. Ikki minst var serliga fráboðanarskyldan eitt heitt kjakevni, og sagt verður, at hendan nýggja ásetingin í grindalógini er orsök til, at ferðafólkatalið til Føroya fer at minka næsta ár. Enn er ein almenn fráboðan ikki komin frá Paul

Watson og hansara fólki, men vit kunnu rokna við, at Sea Shepherd fer at taka stríðið upp aftur næsta summer.

Í hesum nýggjársblaði fara vit á ferð ígjøgnum farna árið. Hetta er ikki ein altumfatandi uppgerð av øllum tí stóra og smáa, sum hendi í 2015, men heldur ein kavalkada av tí, sum Sosialurin sum blað hevði at bjóða sínum lesarum. Vit taka fram onkrar markantar greinar frá 2015, og taka ymsar smærri og størri hendingar frá árinum við. Eisini rógva vit aftur á ymskar útsagnir frá fólki. Vónandi gevur hetta eitt inntrykk av einum sera fjølbroyttum blaði, sum kemur út trýggjar ferðir um vikuna.

Við hesum Nýggjársblaði vil Sosialurin ynskja øllum sínum lesarum eitt gott og eydnuberandi nýggjár. Vit síggjast í 2016!

Gott nýggjár!
Sosialurin

2015 er einki stað at vera

Hvat lærði árið 2015 okkum, sum vit ikki longu vistu alt ov væl?

Einki, rætt og slætt einki. Tí var eisini hetta árið til fánýtis í so máta.

Einki nýtt er undir regninum og í lágættunum. Hvirvurnar kasta okkum einki forkunnugt í høvdið, so vit rakna við. Einasta, sum visjón og veruleiki hava felags, er v og i. Men tað er heldur ikki einki, tó millum lítið og einki.

Og pengar eru framvegis loysnin allastaðni. Hjá øllum teimum illa sperdu, sum fátæk í øllum aldri nú eita politiskt korrekt. Hjó teimum, sum eru gyrd í brøkur í trongum skóm, tí landið vil ikki geva teimum nýggjar størri. Hvat skal landið gera fyri meg? Geva mær pengar, sjálvandi.

Vit vistu eisini, at tey, sum rópa í andstøðu, klára líka væl tigandi róður í samgongu, sama um flokkurin er í stavraðnum ella ikki er har.

Vit vistu eisini, at samfelagið skal vera barnagenta og heimahjálpi hjá øllum frá fyrsta degi í vøgguni til annar fóturin er í grøvini og síðani báðir.

Sjálvur visti eg, at uttan pengar ber væl til at gera góðar filmar.

Og tey, sum ikki vita tað, ella ikki vilja viðganga tað, søgdu annars, at ein nonbudget filmur er tann besti í 2015. Men pengakórið syngur víðari. Niðurlagið er: uttan skattakrónur eingin góður filmur, í moll sjálvandi.

Vit vistu eisini, at fólk skoyta ikki um frælsi. Tey krevja at sleppa at gifta seg. Vit vistu eisini, at nógv vilja hava fremmand fólk higar at

leiða okkum uttan um tað frælsi, vit hava, bara tey ikki eru danskarar.

Vit vistu, at fólk tvíhalda um fólkaraðið, hóast tey ongum ráða, men mótmæla teimum, sum tey sjálvi hava valt at ráða og savna undirskriftir oman á undirskriftir ímóti. Føroyingar læra seg at skriva fyri at kunna skriva undir mótmæli. Fólkaraðið er ræðandi ræði.

Tá vit vakna nýggjársdag, blaka vit fimmtalið í kólnandi bálið og fáa seks í staðin fyri, tjúgusekstan, jubileumsár hjá nøkrum.

Jólatrøllini eru liðug at ballast og røkja nú timburtrøllini, javna fyri ólavsøku, so tey eru klár aftur næstu jóla, tá nýskipanir og alt annað enn eina ferð skulu koma fyrsta dagin, og hann er altíð eftir nýggjár.

Vit vistu, at tjóðfuglurin kom at

venda. Men tjóðdrotningin bleiv fornermað og kom ikki.

Fólksins ogn verður ikki fólksins ogn fyrr enn í fyrsta lagi í 2018 og í seinasta lagi ongantíð. Fólkid eigur hvønn stert. Hvønn stert, ja, reiðararnir eiga alt hitt. Teir hava ikki brúk fyri stertinum. Men reiðarar eru eisini fólk.

Og so mitt í allari neyðini í semi-teokratiska fólkaraðinum eru fólk, sum sýna samfelagssamhaldsfesti. Sum taka samfelagið, felags pengakassarnar, fram um egnu neyð og armóð. Sum ikki vilja hava fleiri pengar enn tey longu fáa. Sum siga nei takk, tá landsstýrið loksins hevur lurtað og bjóðar teimum fleiri pengar, teimum, sum eingin sjálvboðin felagsskapur gevur pengar. Tey sjálvboðnu hugsa bara um børnini. Tey eru jú framtíðin og

skulu helst vera har, tá framtíðin kemur av sær sjálvari. Tey gomlu eru ikki so frægt sum nútíð, tey eru bara fortíð.

Men tey sýna samfelagsábyrgd. Tey vilja ikki hava nakrar hundrað krónur afturat um mánaðin, hóast tey einki eiga. Og hagtøl, sum siga okkurt heilt annað, eru lygn og propaganda.

Við slíkum fólki, sum siga nei takk, tey fyrstu í Føroya søgu, blokkurin undantikin, fúka vit hóast alt hugagóð inn í nýggja árið. Sum heldur einki fer at læra okkum. Heldur ikki eitt verandi stað, 2016, og so er 2016, hon hjálpi mær, ein dag, ein mánadag, longri enn 2015. So øll bygging verður ein dag minni seinkað.